NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) č. 526/2014

ze dne 12. března 2014,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro vymezení zástupného indikátoru rozpětí a omezeného počtu malých portfolií pro účely rizika úvěrové úpravy v ocenění

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, a zejména na čl. 383 odst. 7 třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Používání pokročilé metody ke stanovení kapitálových požadavků k riziku úvěrové úpravy v ocenění (dále jen „CVA“) může zahrnovat protistrany, pro které není známo žádné rozpětí swapu úvěrového selhání (dále jen „CDS“). V takovém případě by měly instituce používat rozpětí, které je v souladu s čl. 383 odst. 1 třetím pododstavcem nařízení (EU) č. 575/2013 přiměřené s ohledem na rating, odvětví a region protistrany (dále jen „zástupný indikátor rozpětí“).

(2) Pravidla pro vymezení zástupného indikátoru rozpětí k riziku CVA by měla stanovit použití širokých kategorií ratingu, odvětví a regionu a měla by institucím poskytnout nezbytnou flexibilitu, aby mohly na základě svého odborného úsudku vymezit nejvhodnější zástupný indikátor rozpětí.

(3) Když se podrobněji stanovuje, jak by měly instituce zohledňovat atributy ratingu, odvětví a regionu jediných emitentů při odhadování přiměřeného zástupného indikátoru rozpětí pro stanovení kapitálových požadavků, jak požaduje nařízení (EU) č. 575/2013, měla by být stanovena pravidla pro posouzení těchto atributů podle minimálních kategorií pro každý atribut, aby bylo zajištěno harmonizované uplatňování těchto podmínek.

(4) Kromě toho by v případě jediných emitentů, pokud existuje vazba například mezi regionální vládou nebo místním orgánem a státem, mělo být možné povolit odhad přiměřeného zástupného indikátoru rozpětí na základě úvěrového rozpětí jediného emitenta, pokud to povede k vhodnějšímu odhadu.

(5) Aby bylo možné dospět k přiměřenému výpočtu požadavků k riziku CVA, měl by být na základě údajů, které byly pozorovány na likvidním trhu, stanoven zástupný indikátor rozpětí a předpoklady ohledně údajů, například interpolace a extrapolace údajů týkajících se různých časových vrcholů, by měly být koncepčně správné.

(6) S cílem zajistit sbližování postupů mezi institucemi a zabránit nejednotnosti – vzhledem k tomu, že implicitní pravděpodobnosti selhání (PD), rozpětí swapů úvěrového selhání (CDS) a ztrátovost ze selhání (LGD) představují jednu rovnici se dvěma neznámými proměnnými a že se v tržní praxi k odvození implicitních PD z tržních rozpětí používá fixní hodnota LGD –, měly by instituce pro LGD_{MKT} používat hodnotu, která je v souladu s fixní LGD, kterou účastníci trhu běžně používají k určení implicitních PD z těchto likvidně obchodovaných úvěrových rozpětí, která byla použita ke stanovení zástupného indikátoru úvěrového rozpětí pro dotyčnou protistranu.

(7) Pro účely svolení používat pokročilou metodu CVA pro omezený počet malých portfolií je vhodné považovat portfolio za skupinu transakcí se započtením ve smyslu čl. 272 bodu 4 nařízení (EU) č. 575/2013 a vzít v úvahu počet transakcí nezahrnutých do metody interního modelu, které podléhají požadavku k riziku CVA, a velikost

skupin transakcí se započtením nezahrnutých do metody interního modelu, které podléhají požadavku k riziku CVA, a omezit je v procentech celkového počtu všech transakcí, které podléhají požadavku k riziku CVA, a procentech celkové velikosti všech transakcí se započtením, u nichž se provádí výpočet požadavků k riziku CVA, aby se zohlednily různé dimenze institucí.

(8) S cílem zmírnit možné přerušení používání pokročilé metody CVA pro omezený počet malých portfolií by mělo používání uvedené metody skončit až tehdy, když jsou kvantitativní omezení překročena ve dvou po sobě následujících čtvrtletích.

(9) Aby dále mohly příslušné orgány účinně plnit úkoly dohledu, mělo by jim být umožněno se dozvědět, kdy požadavek omezeného počtu malých portfolií již není splněn; proto by měly instituce v uvedených případech příslušné orgány o této skutečnosti informovat.

(10) Toto nařízení vychází z návrhu regulačních technických norem předložených Komisi Evropským orgánem pro bankovnictví.

(11) Evropský orgán pro bankovnictví uskutečnil otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v bankovnictví zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ([1]),

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Vymezení přiměřeného zástupného indikátoru rozpětí

1. Zástupný indikátor rozpětí pro danou protistranu se považuje za přiměřený s ohledem na rating, odvětví a region protistrany podle čl. 383 odst. 1 čtvrtého pododstavce nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) zástupný indikátor rozpětí byl vymezen s ohledem na všechny atributy ratingu, odvětví a regionu protistrany uvedené v písmenech b), c) a d);

b) atribut ratingu byl vymezen s ohledem na použití předem stanoveného pořadí zdrojů interních a externích ratingů. Ratingy se přiřadí ke stupňům úvěrové kvality podle čl. 384 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013. Pokud je k dispozici více externích ratingů, přiřadí se ke stupňům úvěrové kvality v souladu s přístupem, který se použije v případě většího počtu úvěrových hodnocení, stanoveným v článku 138 uvedeného nařízení;

c) atribut odvětví byl vymezen přinejmenším s ohledem na tyto kategorie:

   i) veřejný sektor,

   ii) finanční sektor,

   iii) ostatní;

d) atribut regionu byl vymezen přinejmenším s ohledem na tyto kategorie:

   i) Evropa,

   ii) Severní Amerika,

   iii) Asie,

   iv) zbytek světa;

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

e) zástupný indikátor rozpětí odráží reprezentativním způsobem disponibilní rozpětí swapů úvěrového selhání a rozpětí jiných likvidně obchodovaných nástrojů úvěrového rizika, která odpovídají relevantní kombinaci uplatnitelných kategorií a splňují kritéria kvality údajů uvedená v odstavci 3;

f) přiměřenost zástupného indikátoru rozpětí se stanoví s ohledem na volatilitu, nikoli na úroveň rozpětí.

2. Při zohledňování atributů ratingu, odvětví a regionu protistrany podle odstavce 1 se u regionální vlády nebo místního orgánu považuje odhad zástupného indikátoru rozpětí na základě úvěrového rozpětí příslušného státního emitenta za přiměřený, pokud je splněna jedna z následujících podmínek:

a) regionální vláda nebo místní orgán a stát mají stejný rating;

b) pro regionální vládu nebo místní orgán není znám žádný rating.

3. Všechny vstupy používané pro vymezení zástupného indikátoru rozpětí musí vycházet ze spolehlivých údajů zaznamenaných na likvidním obousměrném trhu, jak je definován v čl. 338 odst. 1 druhém pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013. Musí být k dispozici dostatek údajů k vytvoření zástupných indikátorů rozpětí pro všechny relevantní doby splatnosti a pro předchozí období uvedená v čl. 383 odst. 5 uvedeného nařízení.

Článek 2

Určení LGD_{MKT}

S cílem určit ztrátovost ze selhání protistrany (LGD_{MKT}) pro účely výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA podle pokročilé metody pro protistranu, u níž je zapotřebí použít zástupný indikátor rozpětí, použijí instituce pro LGD_{MKT} hodnotu, která je v souladu s fixními LGD, které účastníci trhu běžně používají k určení implicitních PD z tržních rozpětí, která byla použita ke stanovení zástupného indikátoru rozpětí pro dotyčnou protistranu podle článku 1.

Článek 3

Kvantitativní omezení počtu a velikosti kvalifikovaných portfolií

1. K naplnění kritéria omezeného počtu malých portfolií podle čl. 383 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013 musí být splněny všechny následující podmínky:

a) počet všech transakcí nezahrnutých do metody interního modelu, které podléhají požadavku k riziku CVA, nesmí být vyšší než 15 % celkového počtu transakcí, které podléhají požadavku k riziku CVA;

b) velikost každé individuální skupiny transakcí se započtením nezahrnuté do metody interního modelu, která podléhá požadavku k riziku CVA, nesmí být vyšší než 1 % celkové velikosti všech skupin transakcí se započtením, které podléhají požadavku k riziku CVA;

c) celková velikost všech skupin transakcí se započtením nezahrnutých do metody interního modelu, které podléhají požadavku k riziku CVA, nesmí být vyšší než 10 % celkové velikosti všech skupin transakcí se započtením, které podléhají požadavku k riziku CVA.

2. Pro účely odst. 1 písm. b) a c) se velikostí skupiny transakcí se započtením rozumí expozice skupiny transakcí se započtením v okamžiku selhání, která se vypočte pomocí metody oceňování podle tržní hodnoty podle článku 274 nařízení (EU) č. 575/2013 při zohlednění účinků započtení v souladu s článkem 298 uvedeného nařízení, ovšem bez zohlednění účinků kolaterálu.

3. Pro účely odstavce 1 vypočítá instituce za každé čtvrtletí aritmetický průměr přinejmenším měsíčních sledování následujících poměrů:

a) počtu transakcí nezahrnutých do metody interního modelu k celkovému počtu transakcí;

b) individuální velikosti největší skupiny transakcí se započtením nezahrnuté do metody interního modelu k celkové velikosti všech transakcí se započtením a

c) celkové velikosti všech skupin transakcí se započtením nezahrnutých do metody interního modelu k celkové velikosti všech transakcí se započtením.

4. Pokud kritérium stanovené v odstavci 1 není naplněno u dvou po sobě následujících výpočtů podle odstavce 3, použije instituce pro účely výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA pro všechny skupiny transakcí se započtením nezahrnuté do metody interního modelu standardizovanou metodu uvedenou v článku 384 nařízení (EU) č. 575/2013 a tuto skutečnost oznámí příslušným orgánům.

5. Podmínky stanovené v odstavci 1 se uplatní na individuálním, subkonsolidovaném nebo konsolidovaném základě v závislosti na rozsahu svolení k použití metody interního modelu podle článku 283 nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 4

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 12. března 2014.

Za Komisi
předseda
José Manuel BARROSO